

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/391/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412210301
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1412210301.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, zastúpeného SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, proti odporkyni: I. V., F. L. X/XX, F., o zaplatenie 217,65 eura s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č.k. 8C/262/2012-33, zo dňa 20.3.2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 217,65 eura, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 66,07 eura od 19.7.2008 až do zaplatenia, zo sumy 61,18 eura od 19.8.2008 až do zaplatenia, zo sumy 24,38 eura od 19.9.2008 až do zaplatenia, a zo sumy 66,02 eura od 19.10.2008 až do zaplatenia; vo zvyšku návrh zamietol; odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 18 eur.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa zaplatenia žalovanej sumy s prísl. domáhal titulom neuhradených faktúr za poskytnutie telekomunikačnej služby. Nakoľko odporkyňa neuhradila fakturovanú cenu, v zmysle § 42 ods. 1 písm. a) a b) a § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z.z. ju k zaplateniu 217,65 eura zaviazal. Rovnako ju zaviazal k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 8,5 %, ktorá je v súlade s § 517 ods. 2 Obč. zák.; vo zvyšku rozdielu medzi uplatnenými úrokmi z omeškania vo výške 14,25 % a priznanými vo výške 8,5 % návrh zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok za návrh v sume 16,50 eura. Navrhovateľovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia, nakoľko dospel k záveru, že v jeho prípade nemožno trovy právneho zastúpenia za zastupovanie advokátom považovať za účelne vynaložené trovy konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.

Súd prvého stupňa poukázal na to, že v prejednávanej veci je navrhovateľom spoločnosť BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava. V čase vyhlásenia rozsudku boli v rovnakom pomere jedinými spoločníkmi a súčasne aj jedinými konateľmi uvedenej spoločnosti JUDr. Dávid Soukeník a JUDr. Peter Štrpka. Právnym zástupcom navrhovateľa je spoločnosť SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., kde sú v rovnakom pomere jedinými spoločníkmi a súčasne aj jedinými konateľmi JUDr. David Soukeník a JUDr. Peter Štrpka, pričom okrem nich majú oprávnenie v mene tejto advokátskej spoločnosti konať aj 8 prokuristi.

Posúdenie účelnosti vynaloženia trov právneho zastúpenia treba podľa súdu prvého stupňa vzťahovať na osoby, ktoré v mene právnickej osoby konajú, v prípade spoločnosti s ručením obmedzeným

predovšetkým na osoby konateľov. V predmetnej veci bolo pre otázku účelnosti trov právneho zastúpenia rozhodujúce zodpovedanie otázky, či na riadne uplatnenie svojho práva voči odporčyni na zaplatenie žalovanej sumy navrhovateľom, v ktorého mene konajú konatelia JUDr. David Soukeník a JUDr. Peter Štrpka, bolo potrebné, či nevyhnutné, aby bol zastúpený advokátom (naviac spoločnosťou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o.). Súd prvého stupňa dospel k záveru, že na uplatnenie práva navrhovateľom za vyššie popísaných okolností v prejednávanej veci nebolo nevyhnutné ani potrebné, aby bol navrhovateľ zastúpený advokátom (advokátskou spoločnosťou). Niet žiadnych pochyb o tom, že konatelia navrhovateľa, ktorí sú dlhoročnými advokátmi a súčasne vedú advokátsku spoločnosť SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o. s počtom viac než 50 zamestnancov, disponujú (aj musia disponovať) dostatočnými vedomosťami aj skúsenosťami, aby mohli riadne uplatňovať práva navrhovateľa aj v konaní pred súdom, teda kvalifikovane ako konatelia navrhovateľa vystupovať (vykonávať všetky procesné úkony) pred súdom a to aj so zreteľom na obsah hmotného práva, ktorý im musí byť zrejмый, pokiaľ majú riadne zastupovať svojich klientov pri výkone advokácie. Uplatnené trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v prejednávanej veci preto súd prvého stupňa nepovažoval za účelne vynaložené trovy konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.

Súd prvého stupňa poukázal aj na to, že z hľadiska skutkovej a právnej zložitosti veci z pohľadu navrhovateľa vec predstavuje v princípe jednoduchý spor, pričom navrhovateľ rovnakých (obdobných) žalôb podal na súdy minimálne stovky (len na súde prvého stupňa bolo v priebehu roka 2012 podaných viac než 200 takýchto žalôb). Z úradnej činnosti mu je známe, že žaloby navrhovateľa sú v podstatnej časti ich obsahu prakticky takmer rovnaké, odlišnosti sú v zásade len v identifikačných údajoch odporcov a číselnom označení zmlúv, faktúr a uplatnenej peňažnej sumy, prípadne v tom, či navrhovateľ uplatňuje len zmluvnú pokutu, alebo aj neuhradené platby za poskytovanie služieb. Ani uvedené však nemá za následok, že by bolo možné takéto veci hodnotiť ako právne zložité a inak, než v zásade tzv. formulárové žaloby (príp. takmer formulárové žaloby).

Proti rozsudku v časti náhrady trov konania podal odvolanie navrhovateľ a žiadal rozsudok v napadnutej časti zmeniť a priznať mu náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia ako aj zo súdneho poplatku. Uviedol, že je vecou jednotlivých advokátov ako naformulujú texty svojich žalôb ako aj iných podaní týkajúcich sa súdneho konania. Podstatné je, aby boli po obsahovej a formálnej stránke v súlade so zákonom a aby čo najvýstižnejšie, no zároveň stručne riešili podstatu predmetného konania. Poukázal na to, že žaloba obsahuje všetky zákonné náležitosti a údaje, pričom stručnými a výstižnými žalobami sa prispieva k hospodárnosti, efektívnosti a rýchlosti konania. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19.7.2012, sp. zn. 7Cdo 93/2012, v ktorom je okrem iného uvedené: „Názor, podľa ktorého nie je možné považovať za účelne vynaložené trovy konania pozostávajúce z odmeny advokáta v prípade, ak právnická osoba, ktorá udelila plnú moc na zastupovanie v konaní advokátovi, zamestnáva osoby s právnickým vzdelaním alebo má aj vlastný právny útvar, by v konečnom dôsledku znamenala, že účastník konania, ktorý zamestnáva osoby s právnickým vzdelaním alebo sám má právnické vzdelanie, musí znášať aj trovy právneho zastúpenia sám. Takýto výklad je v rozpore nielen s ustanovením § 25 ods. 1 O.s.p., ale aj v rozpore s ústavným princípom rovnosti účastníkov občianskeho súdneho konania.“ Vzhľadom na uvedené mal za to, že náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré si uplatnil v tomto konaní, je potrebné priznať, nakoľko mu trovy vznikli a išlo o trovy vynaložené účelne.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok v napadnutej časti a prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.; dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti odvolací súd potvrdil, pretože je vecne správny a nakoľko sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutej časti rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Odvolacia námietka týkajúca sa formulácie textov podaní advokátmi a splnenia náležitostí návrhu na začatie konania nemá vplyv na posúdenie účelnosti vynaložených trov právneho zastúpenia v predmetnej veci. Samotný navrhovateľ má všetky predpoklady na rovnaké formulovanie textov podaní a na splnenie náležitostí návrhu na začatie konania ako by formuloval a splnil jeho právny zástupca, keď konateľmi a spoločníkmi navrhovateľa boli ku dňu vyhlásenia napadnutého rozsudku osoby totožné s konateľmi a spoločníkmi jeho právneho zástupcu.

Nie je dôvodný poukaz na označené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zaoberajúce sa otázkou účelnosti trov právneho zastúpenia pri zastupovaní právnickej osoby zamestnávajúcej osoby s právnickým vzdelaním, keď v predmetnej veci sa súd prvého stupňa dostatočne a presvedčivo vysporiadal s otázkou účelnosti trov právneho zastúpenia pri zastupovaní právnickej osoby, ktorej konatelia a spoločníci sú osoby totožné s konateľmi a spoločníkmi jeho právneho zástupcu; nejde teda o prípad, na ktorý by sa vzťahovala situácia posudzovaná Najvyšším súdom Slovenskej republiky.

Odvolací súd záverom poukazuje na skutočnosť, že pri viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania nemohla byť preskúmaná časť rozsudku, ktorou súd prvého stupňa priznal navrhovateľovi náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 18 eur (súdny poplatok za návrh však bol zaplatený v sume 16,50 eura, ako správne uviedol súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku).

O náhrade trov odvolacieho konania odporkyne odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní úspešná odporkyňa by mala právo na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko si trovy odvolacieho konania neuplatnila, odvolací súd jej ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.